

Grundloven var vedtaget, nuværende Conferencesraad Madvig, blev Tvangsdaaben ophævet, i fuldstændig Overensstemmelse med Grundlovens Forskrift; det fulgte med Nødvendighed af Grundloven, at det maatte skee. Under den næstsidste Kirke- og Underviisningsminister, Geheime-Statsraad Hall, blev Sognebaandet løst og Daabstvangen ophævet, saa at vi nu ere fuldstændig frie, ikke alene for Tvangsdaaben, men ogsaa for Daabstvangen. Det er egentlig ikke Andet end, det nu Bestaaende, jeg har søgt at gjengive kort og bestemt i §§ 15 og 16, saaledes at de, der ingen Daab ville have til deres Børn, ligesom nu, efterat Tvangsdaaben og Daabstvangen er ophævet, kunne være frie for den, og altsaa kunne nøies med Nængivelse, en Ting, der er nødvendig i borgerlig Henseende, medens paa den anden Side de, der ønske deres Børn døbte, kunne faae dem døbte, naar og hvor de selv attraae.

§ 17 handler om Skoleunderviisningen. Jeg skulde mene, at denne § ogsaa i det Væsentlige holder sig til og gjengiver det nu Bestaaende. Jeg meente imidlertid, at i en Lov som denne kunde man ikke overspringe denne §, og jeg meente desuden, at den var en naturlig Overgang til §§ 18 og 19, der handle om en borgerlig Modenheds-Prøve, det, vi nu kalde Confirmation. Det følger af sig selv, at de, som ikke have modtaget Daaben, heller ikke kunne modtage den kirkelige Confirmation; men jeg mener, at det borgerlige Samfund er berettiget til at fordrø en Modenhedsprøve af dem, inden det kan give dem de fulde borgerlige Rettigheder — en Modenhedsprøve, som jeg, hvis det ikke vilde misforstaaes og maatte misforstaaes, fordi Udtrykket er galt, vilde kalde den borgerlige Confirmation. Den kirkelige Confirmation er en Stadfæstelse af Daabspagten; denne Stadfæstelse kan altsaa Ingen gaae ind paa, som ikke er døbt, men heller ikke den kan gaae ind paa den, eller burde idetmindste ikke kunne gaae ind paa den, som har vendt sin Daabspagt Ryggen, og som en Følge deraf kan Ingen tvinges, og bør Ingen kunne tvinges til at stadfæste denne Daabspagt, som ingen Betydning har for ham længer. Den kirkelige Confirmation kan ganske

vist være, og den er, Gud være lovet! ikke saa sjælden, hvad den burde være: en smuk og høitidelig Handling for den Enkelte, der i Sandhed og Ærlighed kan knytte sig til sin Daabspagt og gjentage den; er, hvad, om jeg ikke tager feil, Sjællands nuværende Biskop, Martensen, et Sted har kaldt den „den Enkeltes Brintsefest“. Det burde den være for Alle, men det er den ikke, hvor Confirmationen, hvor Stadfæstelsen af Daabspagten finder Sted enten ifølge Tvang eller ifølge Vane, og derfor mener jeg, at det er nødvendigt, at der bliver fuldstændig Frihed i saa Henseende, saa at hver den kan aflægge denne Stadfæstelse, der frivillig, af Hjertets Øyst og Trang kan og vil aflægge den, men at enhver Anden kan blive fri derfor, saa at den altsaa kan finde Sted til en hvilkensomhelst Tid; thi ogsaa det er det Urimelige, at Confirmationen nu i Almindelighed finder Sted i det 14—15de Aar, da det dog er umuligt, at Modenheden ganske almindelig og ubetinget kan være tilstede til den Tid. Jeg kunde godt tænke mig Undtagelser, og de ærede Herrer kjende maaskee ogsaa saadanne, hvor et Barn allerede var fuldmoden til at aflægge den i det 13de Aar; men de kjende vist ogsaa endnu flere Tilfælde, hvor den Baa-gjældende hverken var moden i 14de, 15de eller 16de Aar, maaskee knap i det 18de eller 20de Aar, og blev det aldrig. Lad derfor den Tid, da Confirmationen skal finde Sted, være aldeles fri, saaledes at den for hver Enkelt kan indtræffe paa det Tidspunkt, da man er skiftet til at aflægge dette Løfte. Men dette kan naturligtvis først skee, naar alle de borgerlige Rettigheder og Forpligtelser, som man nu ved en sørgelig Misforstaaelse har knyttet til den kirkelige Confirmation, ere fjernede deraf, idet man maa huske paa, at borgerlige Rettigheder og Forpligtelser kun ene og alene grunde sig paa en borgerlig Grundvold, og kirkelige Rettigheder og Forpligtelser paa en kirkelig. Den kirkelige Confirmation er kun en Gjenta-gelse af Daabspagten og ikke Andet, og den kan ikke give Ret til Andet end til som Medlem af det kristelige Samfund at nyde det kristelige Samfunds Gøder, og da først og fremmest den hellige Nadvere. Men dersom man paa den kirkelige Confirmation vil